

कोष्ठः

राजकोषातकी शीता मधुरा कफवातला ।
पित्तप्ली दीपनी आसम्बरकासहृमिप्रणत् ॥
अस्या व्यवहारो यत्र तद्वया,—

“कोषातकीनां खरसेन नखं
तुम्बाज्जु वा पिप्पलिसंयुतेन ।
तैलेन वारिष्ठमवेन कुर्या-
दचोपकुल्ये सह माचिकेण” ॥

इति वैद्यकचक्रपाणिन्यहे गलग्रहाद्यधिकारे ॥
ज्योत्स्निका । भिङ्गा इति भाषा । ज्योत्स्नावती
रात्रिः । इत्यमरभरतौ ॥ तालव्यमध्यापीयम् ॥
कोषात्मं, स्त्री, (कोषे आसफलमिव) फलविशेषः ।
केचोडा इति भाषा । अस्य गुणाः । कफवायुना-
शित्वम् । अग्निदीपनत्वम् । मलवद्धताकारित्वम् ।
इति राजवल्लभः ॥ (कचित् पुंलिङ्गोऽपि दृश्यते ।
यथा, भावप्रकाशे ।

“कोषात्मः कुष्ठशोथाक्षपित्तव्रणकफापहः ।
तत्फलं ग्राहि वातघ्नमन्त्रोष्णं गुरु पित्तलम् ।
पक्कान् दीपनं रुच्यं लघुष्णं कफवातहृत्” ॥
तालव्यमध्यमपीदम् ॥

कोषो, स्त्री, (कुष्ठ + अच् । गौरादित्वात् ङीष्) ।
पादुका । इति शब्दरत्नावली ॥ खड्गा । इति
तालव्यान्ते हेमचन्द्रः ॥ शस्ये र शुं या इति भाषा ॥
कोषी, [न] पुं, (कोषोऽस्यस्य इति इनिः) आत्म-
रुद्धः । इति शब्दमाला ॥

कोष्ठः, पुं, (कुष्ठ ग निष्कर्षे + “उचिकुषिगतिभ्यस्यन्” ।
उणां । २ । ४ । इति यन्) । कुष्ठलः । (यथा,
महाभारते । २ । ५ । ६८ ।

“कचित् कोषश्च कोष्ठश्च वाहनं द्वारमायुधम् ।
आयश्च क्षतकल्याणैस्त्वैव भक्तैरनुष्ठितः” ॥
महमध्यम् । (यथा, भागवते । ६ । १० । १७ ।
“सा वानरेन्द्रवलरुद्विहारकोष्ठ-
श्रीद्वारगोपुरसदोमलभीविटङ्गा ॥
कुक्षिमध्यम् । यथा, वैद्यके ।

“स्थानान्यामात्रपक्वानां मूत्रस्य रुधिरस्य च ।
हृद्गुह्यकः फुष्फुषश्च कोष्ठ इत्यभिधीयते” ॥
“कोष्ठः पुनरुच्यते महाशोतः शरीरमध्यं महा-
निम्नमामपक्वाशयश्चेति पर्यायशब्दैस्तन्त्रे सारोग-
मार्गं आभ्यन्तरः” ॥ “वीसर्पश्चयथुगुल्फाणो विद्र-
ध्यादयः कोष्ठमार्गानुसारिणो भवन्ति रोगाः” ॥
इति चरके सूत्रस्थाने ११ अध्याये ॥ कोष्ठाङ्गानि
यथा,—

“सप्तत्राधाराः रक्तस्यास्य क्रमात् परे ।
कफामपित्तपक्वानां वायोभूत्रस्य च स्मृताः ॥
गभीशयोऽष्टमः स्त्रीणां पित्तपक्वाशयान्तरे ।
कोष्ठाङ्गानि स्थितान्येषु हृदयं क्षोमफुष्फम्” ॥
इति च वामटे शरीरस्थाने ३ अः ॥ पञ्चदश
कोष्ठाङ्गानि तद्वया, “नाभिश्च हृदयश्च क्षोम च
यक्षश्च झीहा च वृक्षौ च वस्त्रिश्च एरीषाधार-
श्चामाशयश्चेति पक्वाशयश्चोत्तरगुदश्चाधरगुदश्च
क्षुद्रान्नश्च स्थूलान्नश्च वपावहश्चेति” । इति च
चरके शरीरस्थाने ७ अध्याये ॥

उदरम् । यथा, भागवते । ६ । १८ । ५३ ।

कौक्षिणः

“पतिं भार्यापतिष्ठेत् ध्यायेत् कौष्ठगतश्च तम्” ॥
नाभेरुपरिस्थितमणिपूरपद्मम् । यथा, तत्रैव ।
४ । २३ । १४ ।

“संपीड्य पार्श्वं पाणिभ्यां वायुमुत्सारयन् शनैः ।
नाभ्यां कोष्ठेऽवस्थाप्य हृदुरःकण्ठशीर्षणि” ॥
प्राकारः । यथा, भागवते । ४ । २८ । ५६ ।
“पञ्चारामं नवद्वारमेकपालं चिकोष्ठकम् ।
षट्कुलं पञ्चविपणं पञ्चएकति स्त्रीधवम्” ॥
अत्र टीका चूर्णी चिकोष्ठकं त्रिप्राकारमित्याह ॥
तन्मोक्षमन्त्रदीक्षाप्रकरणे अक्षयहादिचक्रचतु-
पार्श्वस्थितरेखाचतुष्कयुतस्थानभेदः ॥ आत्मीये
चि । इति मेदिनी ॥

कोष्ठां, स्त्री, (कु ईधत् । ङष्ठाम् । कोः कादेशः) ।
ईधदुष्णम् । तत्पर्यायः । कवेषणम् २ मन्दोष्णम् ३
कदुष्णम् ४ । तद्वति चि । इत्यमरः । १ । ४ । ३५ ॥
(यथा, रघौ । १ । ८४ ।

“भुवं कोष्ठेन कुण्डोष्ठी मेथेनावभृथादपि ।
प्रखवेणाभिवर्षन्ती वत्सालोक्तप्रवर्तिना” ॥

कोहलाः, पुं, (कोहयति विस्मापयतीति । कुहल
विस्मापने + बाङ्लकात् कलच् । एषोदरात्
गुणः) । मयभेदः । इति हेमचन्द्रः ॥

(अस्य गुणा यथा,—
“विदोषो मेघरथस्य कोहलो वदनप्रियः” ॥
इति सुश्रुते सूत्रस्थाने ४५ अध्याये ॥ * ॥ कौ
एथियां पार्थिवकोलाहलेन सह दलति स्पृष्टते
एषोदरात् ओलं) । वाद्यभेदः । नाद्यशास्त्रप्रवक्ता
मुनिविशेषः । इति मेदिनी ॥ (अयमेव सर्पसर्प-
सदस्य आसीत् । यथा, महाभारते । १ । ५३ । ६ ।
“कोहलो देवशर्माच मौद्गल्यः समसौरभः” ॥)

कौक्ष्यं, स्त्री, (कुक्षित् अञ्जानज्यं क्ष्यं कार्यम् ।
तस्मात् भवमित्यण्) । अनुतापः ॥ (स्वार्थे अण्) ।
अनुक्षकारणम् । इति मेदिनी ॥

कौकुटिकः, पुं, (कुक्षतदवस्मेन विहरति । यदा,
कुकुटौ मायां कापद्यादिकं वा पादविक्षेपस्थानश्च
पश्यति इति । “संज्ञायां ललाटकुकुटौ पश्यति” ।
४ । ४ । ४६ । इति ठक्) । दाम्भिकः । अदूर-
रितेक्ष्णः । कौटादिवधभीत्या संयतचक्षुः पाद-
निक्षेपदेशदर्शी भिक्षुः । इत्यमरभरतौ ॥ अदूर-
दर्शनशीलः । इति सारसुन्दरी ॥

कौकुटिकन्दलः, पुं, (कुक्षतस्य वङ्गस्फुलिङ्गस्यायं
इति इच् कौकुटिः । कौकुटिरिव कन्दलः कपालो
यस्य । अस्यास्फुलिङ्गवत् चक्षुष्मत्वात् भोगादौ
च स्फुलिङ्गवत् चाकचिक्यत्वात्तथात्वम्) । सर्प-
विशेषः । वोडासाय इति भाषा । तत्पर्यायः ।
भाखडपुष्यः २ । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

कौक्ष्यकः, पुं, (कुक्षौ कोषे तिष्ठति इति क्वक्) ।
खड्गः । इत्यमरः । २ । ८ । ८६ ॥

कौक्षः, पुं, (कौक्ष् + स्वार्थे अण्) । देशविशेषः । इति
शब्दरत्नावली ॥ कौक्ष इति स्थावः ॥

कौक्षिणः, पुं, (कौक्ष्ण + स्वार्थे अण्) । ततः एषोदरा-
दित्वात् इकारः) । कौक्ष्यादेशः ॥ इति शब्द-
रत्नावली ॥

कौटुम्बि

कौचः, पुं, (कुच एव स्वार्थे अण्) । एषोदरात् रत्नोपः) ।
कौचपवन्तः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

कौञ्जायनः, पुं, (कुञ्जस्य एमपत्यम् । “गोत्रे कुञ्जादिभ्यश्च
फञ्” । ४ । १ । ६८ । इति फञ्) । कुञ्जस्य
एत्तादिः । इति व्याकरणम् ॥

कौञ्जायनी, स्त्री, (कुञ्जस्यापत्यं स्त्री । “गोत्रे कुञ्जा-
दिभ्यश्च फञ्” । ४ । १ । ६८ । इति फञ्) । ततः स्त्रियां
ङीष्) । ब्राह्मणी । इति जटाधरः ॥ कुञ्जस्य स्त्राप-
त्यम् । इति मुग्धबोधम् ॥

कौञ्जायन्यः, पुं, (“गोत्रे कुञ्जादिभ्यश्च फञ्” । ४ । १ ।
६८ । इति फञ्) । ततः स्वार्थे ञ् प्रत्ययः) । कुञ्जस्य
एमपत्यम् । इति मुग्धबोधम् ॥

कौटः, पुं, (कुटे गिरौ भवः । “तत्र भवः” । ४ ।
३ । ५३ । इत्यण्) । कुटजवृक्षः । इति भाव-
प्रकाशः ॥ (अस्य गुणादयः कुटजशब्दे दर्शनीयाः ॥
कूटे मायायां भवः अण् । कपटसाक्षी ॥ कूच्यां
वशीकृतमायायां भव इत्यण् । स्वाधीनतन्त्रः ॥
इति व्युत्पत्तिभयोऽर्थः) ॥

कौटिकिकः, चि, (कूटमेव इति स्वार्थे कन् । कूटकं
मांसं पश्यमस्य इति ठक्) । मांसिकः । मांस-
विक्रेता । इति शब्दरत्नावली ॥

कौटजः, पुं, (कूटमेव कौटं स्वार्थे अण्) । तत्र जायते
इति । “अन्येभ्योऽपीति” । जनेर्ङः) । कुटजवृक्षः ।
इत्यमरटीकायां रायसुकुटः ॥ (अस्य गुणादयः
कुटजशब्दे ज्ञेयाः) ॥

कौटतलः, पुं, (कौटः स्वाधीनः स चासौ तत्ताचेति
कर्मधारयः । “ग्रामकौटाभ्याश्च तल्लण्” । ५ । ४
६५ । इति टल्) । स्वकर्मजीवी स्वहृष्ट्यतो-
ऽनधीनस्तत्ता । इत्यमरः । २ । १० । ६ ॥ स्वाधोन
कुतर इति भाषा ॥

कौटल्यः, पुं, (कुटः घटः तं लान्ति कुटलाः कुल-
धान्याः तेषामपत्यं कौटल्यः । गगार्दिङ्) ।
वात्स्यायनमुनिः । इति हेमचन्द्रः ॥

कौटसाक्षी, [न] पुं, कूटमेव कौटं स्वार्थे अण् ।
तादृशः साक्षी) । मिथ्यासाक्षी इति मितान्नरा ॥

कौटिकः, चि, (कूटेन मृगादिबन्धनयन्त्रेण चरति ।
“चरति” । ४ । ४ । ८ । इति ठक्) । मांस-
विक्रेता । कषाह इति भाषा । तत्पर्यायः । वैत-
सिकः २ मांसिकः ३ । इत्यमरः । २ । १० । १४ ॥

कौटिलिकः, पुं, (कुटिलिका व्याधानां गतिविशेषः
कर्मरानिर्मितलोहास्त्रविशेषश्च । तथा हरति
मृगान् अङ्गारान् वा । “अण् कुटिलिकायाः” ।
४ । ४ । १८ । इत्यण्) । व्याधः । लौहकारः । इति
केचित् ॥

कौटिल्यं, स्त्री, (कुटिलस्य भावः इति अच् ।
चाणक्यमूलकम् । इति राजनिर्घण्टः) । कुटिलता ।
यथा । “कौटिल्यं कचिन्मये करचरणाधरतलोः
रागस्ते । काठिन्यं कुचयुगले तरलत्वं नयनयो-
र्वसति” ॥ इति कायप्रकाशः ॥

कौटुम्बिकः, पुं, (कुटुम्बे कुटुम्बभरणे प्रसृतः व्याप्त
आसक्तो वा । कुटुम्ब + ठक्) । कुटुम्बी । कुटुम्ब-
विशेषः । कुटुम्बोऽस्यास्तीत्यर्थे धाकप्रत्ययः । इति